

[Arne Melchior]

Jeg vil gerne anmode ministeren, når han dog går herop, om at bekræfte, at han, når han engang får dykket ned i disse ting, vil se på spørgsmålet om ambulancestationernes placering også i lys heraf, at København og andre storbyer er betydelig bedre stillet i henseende til hurtig fremkomst af ambulancer.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg har lagt megen vægt på at holde mig til at besvare det spørgsmål, der stilles, for at holde de regler, der gælder for spørgetid i folketinget. Men jeg vil gerne på den givne foranledning sige, at jeg personlig er af den opfattelse, at en afstand på over 15 km er for stor, og jeg er interesseret i at være medvirkende til, at den afstand bliver bragt ned, så langt det er muligt og hensigtsmæssigt snarest muligt. Det er jeg personligt interesseret i, men som jeg har sagt herfra tidligere, er det nok formelt indenrigsministerens ansvar, men det er i det daglige andres ansvar, at ambulancetjenesten fungerer, som den skal.

Det spørgsmål, jeg fik, lød, om det var rigtigt, at besparelserne forhindrede, at man kunne forbedre ambulancetjenesten. Jeg har i anden egenskab beskæftiget mig meget med den besparelsesordning, der nu er gennemført – det ved hr. Poulsaard – og jeg ved derfra, at det var umådelig vigtigt for begge parter at få fastslået, at det, det drejede sig om, var at få fastsat en generel ramme, inden for hvilken kommuner og amtskommuner frit kan disponere, og derfor må det inden for rammen, hvis den i øvrigt er acceptabel, være dem, der tager ansvaret for, hvordan der prioriteres.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 12

9) Til *miljøministeren* af:

Margrete Auken (SF):

»Mener ministeren, at den fremgangsmåde, der anvendes i Vestsjællands amt med nedgravning af olieblandet jord og sand, er rigtig?«

Skriftlig begrundelse

Der tænkes på de godkendelser, der er givet, til at nedgrave olieblandet jord og sand fra det græske tankskib Yanxillas ved Musholm og Gørlev kommunes strandområder. Ligeledes på den godkendelse, der er givet til Esso-raffinaderiet ved Kalundborg.

Hvorfor skal det omtalte jord og sand ikke til Kommunekemi? Det indeholder dog en række stoffer, som er farlige, hvis de optages i fødekæden.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg kan svare, at det afgørende ved spørgsmålet om bortskaffelse af olieforurenede jord eller sand med olieholdigt affald er, at bortskaffelsen sker på en miljømæssigt forsvarlig måde. Det, der oftest kommer på tale, er aflevering til Kommunekemi, men hvis den, der har ansvaret for affaldet, godtgør, at bortskaffelsen kan ske på anden forsvarlig vis, kan der gives tilladelse til det efter en konkret vurdering.

I sagen om olien fra det grundstøtte græske tankskib har miljøstyrelsen oplyst, at der ved strandrensningen blev indsamlet ca. 5.000 m³ olieforurenede sten og sand. Vestsjællands amt har efter ansøgning fra Gørlev kommune godkendt, at dette materiale anbringes i specielt indrettede depoter på Reersø og Musholm.

Ca. 9 km af den strand, der blev forurenet, er meget stenet og utilgængelig. Af hensyn til kystsikringen er det olieforurenede materiale her tilladt nedpløjet i stranden, således at stenene bibeholdes på stedet, og ved tilladelsen er der taget hensyn til forebyggelse af luftgener m.v. og til, at eventuel nedsivning ikke berører vandindvindingsinteresser. Olien vil være nedbrudt i løbet af en årrække.

Ved den tilladelse, der er givet til Esso-raffinaderiet ved Kalundborg, har miljøstyrelsen oplyst, at Vestsjællands amt har godkendt et anlæg til nedbrydning af ca. 1.000 m³ olieholdigt affald om året ved nedpløjning i jorden.

Anlægget, der består af en række såkaldte slambede, er indrettet sådan, at olien ved hjælp af jordens mikroorganismer i løbet af 2-4 år nedbrydes til vand og kuldioxid. Anlægget er udstyret med et drænsystem og en samlebrønd til opsamling af nedsivende væsker, der jævnlig undersøges for eventuelt